

Gândind la tine

Mihai Eminescu

Gândind la tine fruntea-acum mă doare.
Nu știu ce rost mai are-a mea viață
Când n-am avut o clipă de dulceață:
Amar etern și visuri pieritoare!

De ce în noapte glasul tău îngheață!
Vedea-vor ochii-mi înc-o dată oare
Frumosul trup, – femeie zâmbitoare! –
Ce mi-a fost dat să-l strâng o clipă-n brațe?

Tu, blond noroc al unui vis deșert,
Tu, visul blond unui noroc ce nu e,
De-i mai veni, să știi că nu te iert.

Căci dorul meu muștrări o să-ți tot spuie
Și sărutându-te am să te cert
Cu dezmierdări cum n-am spus nimănuie.